

มาเขียน จดหมาย กันเถอะ

お へ ん じ く だ さ い 。

เรื่อง ● เคียว ยามาวากิ ภาพ ● อากิระ โอตะกิริ
แปล ● หนึ่งฤทัย ปราบเปรี้ยว

คุโระกำลังเขียนบางอย่างละ

“นี่ คุณโรกำลังเขียนอะไรอยู่หรือ”
พอโทะระถาม คุณโรก็ตอบว่า
“เขียนจดหมายนะสิ”

“เขียนหาใครหรือ”
“เขียนถึงซามูที่เพิ่งย้ายบ้านไปนะ”
“เขียนว่าอะไรล่ะ”
“เขียนว่า ช่วยตอบจดหมายฉบับนี้ด้วยนะ จากคุณโร”
“อ้อ”

โทะระเดินตามคุโระไปจนถึงตู้ไปรษณีย์
พอหย่อนจดหมายผ่านช่องป้อน
ก็ได้ยินเสียงหล่นดังปุ! ตามมา

“คุโระ จดหมายในตู้นี้จะไปถึงชามุจริง ๆ หรือ”
“จริงสิ เตี้ยบรรดาไปรษณีย์จะมาเก็บจดหมายจากตู้ไปรษณีย์
แล้วคุณบุรุษไปรษณีย์ก็จะขี่มอเตอร์ไซด์ไปส่งจดหมาย
ให้ที่บ้านของชามุอย่างไรรละ จากนั้น จดหมายที่ชามุเขียนตอบ
ก็จะส่งกลับมาที่บ้านของฉัน”
“ฮ้า”

เช้าวันรุ่งขึ้น
โทระก็รีบวิ่งฉิวไปเปิดดูตู้จดหมายที่บ้านของคุโระทันที
แน่นอนว่าคุโระก็อยู่ตรงนั้นด้วย
“คุโระ มีจดหมายตอบกลับมาหรือยัง”
“ยังจ่ะ”
“ทำไมล่ะ”
ได้ยินคำถามของโทระ คุโระก็หัวเราะ
“เพิ่งส่งไปเมื่อวานนี้เอง ยังไม่ถึงหรอก”
แต่แล้ว...

เช้าวันต่อมา
“คุโระ ไม่เห็นมีจดหมาย
ตอบกลับมาเลย”
“อืม”

เช้าวันถัดไป
“นี่ คุโระ มีแต่ใบปลิวโฆษณาละ
ไม่เห็นมีจดหมายตอบกลับเลยนะ”
“อ้อ...”

และเช้าของวันถัดจากนั้น จดหมายก็ยังไม่มาส่ง
คุโระทำหน้าผิดหวัง โทระจึงถามว่า
“นี่ คุโระ ทำไมต้องตั้งตารอจดหมายขนาดนี้ล่ะ”
“แล้วโทระไม่เคยตั้งตารออะไรบ้างเลยหรือ”
“ไม่รู้สิ ก็ฉันไม่เคยเขียนจดหมาย
แถมไม่เคยได้รับจดหมายจากใครนี่”

